Πεντηκοστάριον

Σάββατον τῆς Διακαινησίμου

ΟΡΘΡΟΣ

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα τῆ ἁγία καὶ ὁμοουσίω καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτω Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

 $(A\mu\eta\nu.)$

ΙΕΡΕΥΣ

Ήχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι...

ΧΟΡΟΣ

...ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι...

ΧΟΡΟΣ

...ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι...

ΧΟΡΟΣ

...ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Στίχ. α'. Άναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,

καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

ΧΟΡΟΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

ΧΟΡΟΣ

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ άμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

ΧΟΡΟΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἢν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῆ.

ΧΟΡΟΣ

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

ΧΟΡΟΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

ΧΟΡΟΣ

...καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο τῆς ἄνωθεν εἰοήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπὲο τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀοθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπές τοῦ (ἀρχιεςατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πςεσβυτεςίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήςου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυςίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο εὐκοασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ύπὲο πλεόντων, όδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Υπέο τοῦ ὁυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχοάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υίῷ καὶ τῷ Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ύπακοή. Ἡχος δ'.

Ποολαβοῦσαι τὸν ὄρθοον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἁγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμω κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υίός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἡχος πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφω κατῆλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ο Οἶκος.

Τὸν ποὸ ἡλίου Ἡλιον δύναντά ποτε ἐν τάφω, ποοέφθασαν ποὸς ὄρθοον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων Ὠ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ

μύρα ώς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν· Ὁ Δέσποτα, ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τῆς Άγίας Μάρτυρος Πελαγίας τῆς ἀπὸ Ταρσοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ό Όσιος Πατής ήμῶν Νικηφόςος, ὁ ήγούμενος μονῆς τοῦ Μηδικίου, ἐν εἰςήνη τελειοῦται.

Ό Όσιος Νικηφόρος, ὁ ήσυχάσας ἐν τοῖς ἐρημικωτέροις τοῦ Ἄθω, ὁ συγγράψας τὴν σοφὴν μέθοδον περὶ νοερᾶς προσευχῆς, ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατοὸς ἡμῶν Αθανασίου Ἐπισκόπου Κορίνθου, ὅς κεκοίμηται κατὰ τῷ 957 ἐπὶ τῶν βασιλέων Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ἡ Ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Άγίου καὶ φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου καὶ τῆς μυροφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, γενομένης ἐπὶ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου κατὰ τῷ 890. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῆ εὐαγεστάτη μονῆ, τῆ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἐπ' ὀνόματι τοῦ Άγίου Λαζάρου συστάση.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Άνάστασιν Χοιστοῦ θεασάμενοι, ποοσκυνήσωμεν Άγιον Κύοιον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν

σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλω τῷ κόσμω. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτω θάνατον ἄλεσεν. (ἐκ γ΄)

Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος. (ἐκ γ')

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα Ὠιδὴ α'. Ἡχος α'.

Άναστάσεως ἡμέρα, λαμπουνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

'Ωιδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ῷ στερεούμεθα.

'Ωιδή δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Άγγελον, διαπουσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

'Ωιδή ε'.

Όρθοίσωμεν ὄρθοου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη,

καὶ Χοιστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ωιδή ζ'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

'Ωιδή ζ'.

Ό Παῖδας ἐκ καμίνου ὁυσάμενος, γενόμενος ἄνθοωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαοσίας ἐνδύει εὐποέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

'Ωιδή η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὔτη ἡ κλητὴ καὶ άγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρίς ἐστι πανηγύρεων, ἐν ἦ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

ωιδη θ'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ή νέα Ίερουσαλήμ^ο ή γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὰ δὲ άγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῆ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ή νέα Ίερουσαλήμ· ή γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῆ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ Καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

"Ω θείας, ὢ φίλης, ὢ γλυκυτάτης σου φωνῆς" μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάο, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχοι τεομάτων αἰῶνος Χοιστέ" ἡν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

"Ω θείας, ὢ φίλης, ὢ γλυκυτάτης σου φωνῆς" μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάο, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχοι τεομάτων αἰῶνος Χοιστέ" ἡν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

① Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον, Χριστέ· ὧ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῆ ἀνεσπέρω ἡμέρα τῆς Βασιλείας σου.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

① Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον, Χριστέ· ὧ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῆ ἀνεσπέοω ἡμέοα τῆς Βασιλείας σου.

Καταβασία. Ήχος α'.

Ό Άγγελος ἐβόα τὴ κεχαριτωμένη, Άγνὴ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ή νέα Ίερουσαλήμ^ο ή γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὰ δὲ άγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῆ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου. (δίς)

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος. (ἐκ γ')

Άναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Έξαποστειλάριον. Τοῦ Πάσχα.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου

ΫΗχος β΄. Αὐτόμελον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ έγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον. (ἐκ γ')

Oἱ Αἶνοι. Ἦχος $\pi\lambda$. δ'.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Στιχηρά Άναστάσιμα. Στιχηρὸν Α΄. Ἡχος πλ. δ΄.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρών, τὸν κόσμον ηλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ άλλοτρίου, ώς οἰκτίρμων καὶ Φιλάνθρωπος.

Στιχηρὸν Β'. Ἡχος $\pi\lambda$. δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχω σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίω καὶ κιθάρα.

Κύριε, εἰ καὶ ώς νεκρὸν ἐν μνημείω, Ίουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ύπνοῦντα, στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· άλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχηρὸν Γ'. Ἡχος $\pi\lambda$. δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνω καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνω.

Κύριε, ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν ὅτι νεκροὺς ἀνιστῷ καὶ θάνατον κατήργησε διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν Ταφήν σου καὶ τὴν Ἔγερσιν.

Στιχηρὸν Δ'. Ἡχος $\pi\lambda$. δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ Ἅγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ Γύναια ἐφώνησε λέγων Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεός ὤν, καὶ τῆ οἰκουμένη ζωὴν ἐδωρήσατο.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Ήχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Άναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οί έχθροι αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οί μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ίερον ήμιν σήμερον αναδέδεικται: Πάσχα καινόν, Άγιον: Πάσχα μυστικόν Πάσχα πανσεβάσμιον Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής. Πάσχα ἄμωμον Πάσχα μέγα. Πάσχα τῶν πιστῶν. Πάσχα τὸ πύλας ήμιν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν Πάσχα, πάντας ἁγιάζον πιστούς.

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστοιαι, καὶ τῆ Σιὼν εἴπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Αναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου, χόρευε, καὶ άγάλλου Γερουσαλήμ, τον Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οί άμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οί δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αί μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὖοον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως *ἔλεγε*· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκοῶν; τί θοηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορά; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἢν ἐποίησεν ὁ Κύριος: ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῆ.

Πάσχα τὸ τερπνόν Πάσχα Κυρίου, Πάσχα Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ανέτειλε Πάσχα ἐν χαρᾳ αλλήλους περιπτυξώμεθα & Πάσχα, λύτρον λύπης καὶ γὰο ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπεο ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χοιστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων Κηρύξατε Αποστόλοις.

Δόξα καὶ νῦν. Τοῦ Πάσχα. Τοῦ Πεντηκοσταρίου -Ήχος πλ. α'.

Άναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῆ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς. Συγχωρήσωμεν πάντα τῆ Αναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν Χριστὸς ανέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον

πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - - 'Ηχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀοθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῆ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησία καὶ τῆ πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Άμήν.

Φωτίζου, φωτίζου ή νέα Ίερουσαλήμο ή γὰο δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῆ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ό ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, Χοιστὸς ὁ άληθινός Θεός ήμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων

ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν άγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων τῶν Άγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Συγχωρήσωμεν πάντα τῆ Άναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν

Χριστὸς ἀνέστη.

ΛΑΟΣ

Άληθῶς ἀνέστη.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη.

ΛΑΟΣ

Άληθῶς ἀνέστη.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη.

ΛΑΟΣ

Άληθῶς ἀνέστη.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα τῆ ἁγία αὐτοῦ τοιημέοω Ἐγέρσει.

ΛΑΟΣ

Ποοσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τοιήμερον Έγερσιν.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΛΑΟΣ

Άληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.